

Llegenda de la Meuca

Carme

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Bosc de Carme
Emplaçament	Zones boscoses de Carme.

Coordenades:

Latitud:	41.52842
Longitud:	1.62068
UTM Est (X):	384927
UTM Nord (Y):	4598338

Classificació

Número de fitxa	08048 - 74
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordina Sales Carbonell; Natalia Salazar Ortiz
Data de registre de la fitxa:	dc., 15/09/2010 - 02:00

Descripció

Els crits d'aparellament d'aquest ocell nocturn, anomenat "meuca" a Carme, han generat des d'antic la creença popular de que algú del poble morirà la nit en que el rapinyaire canta. El seu soroll esgarrafós es produeix bàsicament les nits d'hivern i fa callar la resta d'animals, tant domèstics com del bosc, el que ha alimentat encara més la llegenda de la meuca.

Història

El gamarús (*Strix aluco*) és un ocell rapinyaire nocturn de l'ordre dels estrigiformes. A la nit, el seu crit pot ésser molt corprenedor, fet que ha originat diverses dites i llegendes no només a Carme, sinó al llarg de la geografia on habita.

Bibliografia

SELLARÈS POCH, Jordi (2000c): "La Meuca", Les Fonts de Carme, 4, Associació El Forat dels Graus, p. 55.